

и XVII-и вѣкъ и българската словесностъ въ XVIII-и вѣкъ. Въ 1870 излѣзе докторската дисертация на Л.: *За историческото изучение на гръко-словѣнския свѣтъ, въ Европа*, дѣто се критикуватъ мнѣніята за словѣнското племе, които сѣществуватъ въ западно-европейската наука, и се установява една теория за два различни по религиозенъ, граждански и нравственъ характеръ свѣта—гръко-словѣнски и романо-германски. Въ 1883 Л. напечатана *Les «Secrets d'état de Venise et les relations de la république à la fin du XV et au XVI siècle avec les Grecs, les Slaves et les Grecs, les Slaves et les Turcs.* Освѣтъ нѣкои недовършени работи, като статията за *Най-новитѣ паметници на старочешкия езикъ въ Журналъ М. Нар. Просвѣщ.* (1879), Л. е обнародвалъ много статии по словѣнски въпроси въ спис. *Извѣстія* на словѣн. благотв. дружество (1883—1889). Отъ 1890 Л. редактира изданието на русското географическо дружество *Русская Старина*, дѣто обнародва много бѣлѣжки по словѣнската и русска етнография. Той е образувалъ дѣла школа слависти, които сега занимаватъ катедри въ разнитѣ руски университети и духовни академии. Единъ списъкъ на Л-витѣ съчинения и издания ((п-вече отъ 163) е приложенъ въ *Сборникъ статей по Славяновѣдѣнію*, съставенъ и издаденъ отъ Л-витѣ ученици по случай на 225-годишнината на неговата учена и професорска дѣятелност ((СПБ., 1883).

Ла-Маншъ (на англ. *British Channel* или *Британски Каналъ*). Морски ржавъ, който отдѣля Франция отъ Англия и съединява Ат-

лантически океанъ съ Сѣверно море; въ най-тѣсното мѣсто, при Па-де-Кале, 34 килом. широкъ; простр. 810 чет. мириаметра. Най-големата рѣка, която се влива въ него е Сена. Л. образува много заливи и на английския и на французския брѣгъ, нъ по-големитѣ сѣ на французския, а най-добритѣ пристанища сѣ на английския. Голѣмитѣ французски пристанища на Л. сѣ: Хавръ, Шербургъ, Булония, Диепъ, Хонфлоръ, Гранвилъ, Сенъ-Мало; голѣмитѣ английски пристанища: Судамптонъ, Портсмутъ Нюхейвжъ, Плимутъ, Фалмутъ. Островитѣ на Л., до английскитѣ брѣгове, сѣ Сордингитѣ и островъ Хуайтъ. Среца сѣверо-зап. французски брѣгъ, около 16 килом., въ Л. се намиратъ Нормандскитѣ острови (най-големитѣ *Джерси, Гернсей*), които принадлежатъ на Англия. Нѣкога Англия владѣяла, заедно съ тия о-ви, и Нормандия, която английскій кралъ Иванъ изгубилъ въ 1204; тая областъ образува сега петъ французски департамента, единъ отъ които носи името Ла-Маншъ, защото се мие отъ едноименното малко море. Департаментъ Л. има 513,815 жит. Гл. гр. на департамента е *Сенъ-Ло*; други поглавни гр. сѣ Шербургъ, Мортенъ и др.

Ламаркъ (*Жанъ--Батистъ*). Твърдѣ отличенъ французски естествоиспитателъ, основателъ на биологическата философия, род. въ Базантенъ (Пикардия) въ 1744, умр. въ Парижъ въ 1829. Въ младостъ си постижилъ на военна служба, отъ която се оттеглилъ слѣдъ едно прѣмеждие; послѣ изучавалъ медицината. Въ 1778 обнародвалъ, на правителствени разноси, съчин. си *Французската*